

IN MEMORIAM

STROBENTZ FRIGYES. Jelentékeny vesztéséig érte művészetünket *Strobentz* Frigyes halálával. Nemcsak jeles művészt veszettünk benne, akit tehetségért és komoly törekvéséért a külföldön is íthón egyaránt nagyrabecsültek, hanem az igazi művészi célokért mindig tetterre kész bajtársat is gyalogzókat benne legjobbjaink. *Strobentz* mindvégig Münchenben működött s ott nagy tekintélyt sürin használta fel magyar művészeti érdekekben. Szinte müncheni nagykövete volt művészetünknek. Kiváló befolyása volt ott a modern művészet propagálására. *Uhdével*, *Stuckkal* vállalva dolgozott az akkori Sezession művészgyűlésének érvényesülése érdekében. Megtette ugyanazt ideháza is. Ő is ott volt a *Művészi* művészetszövetség tagjai közt, akik friss, szabad levegőt biztosítottak festészetünknek. E sokféle érdeméért 1922-ben tagjává választotta a Szinyei Merse Pál Társaság.

Strobentz ilyenmő tevékenysége súlytalan lett volna, ha annak nem szerzett volna tekintélyt művészete jelességével. Mert hiszen legelső sorban mégis az alkotó művészi szereték és tiszteltek benne. Tehetségese fejlesztését legnagyobbért komoly törekvésének köszönte. Nem sokat tördődött az akkori közvéleménnyel, amidőn a nyolcvanas évek közepe táján meggyőződését követve eltávozott a düsseldorfi és müncheni átlag-stílusról s 1886-ban megfestette első olyfajta képét, amelyet akkor naturálistának mondtak. Tiszáiban volt vele, hogy ez az újfajta festés senkinek sem kell, de meg volt győződve arról, hogy ezzel a felfogással, az előadás és módjával legközvetlenebbül tudja kifejezni művészi végyalt. A beható és átérzett természettanulmány volt művészetének alapja, közvetlen tanulmányai pedig hosszú, komoly munkálkodás révén egyre szélesebb, festőibb előadásúakká váltak. *Ferenzy* Károly is így indult, de őt figyelmenntette nagybányai tartózkodása: *Strobentz* művészetéből ez a levegő hiányzott az ő állandó müncheni és dachau tartózkodása következtében s e hosszú künn-tartózkodás kapcsolatba hozta stílusát müncheni bajtársainak stílusával. Jelességét korán ismerték el az aranyérmekkel, legutóbb pedig azzal, hogy a bejor kormány professzori címmel tüntette ki.

Strobentz Frigyes Budapestén született 1856. július 25-én. Eleinte a drezdai műegyetemnek volt hallgatója, de hamar áttért a festő-pályára s 1877-ben a düsseldorfi akadémiára iratkozott be, ahol Gebhardt és Jansen voltak a tanárai. 1880 őszén beiratkozott a müncheni akadémiára, *Löfflér* festőiskolájába. A tónusra alapított, modellátírat kereső festési módot, amelyet ott tanult, pár év múlva abbahagyta s a plein-air értelmében folytatta a maga erejéből tanul-

mányait. Ily törekvéseinek első terméke a „Gyümölcsösben” volt (1886), amely teljes szakítást jelent az akkori müncheni művészeti felfogással. Ezt a képet két évvel utóbb egy „Tájkép alkonyatkor” cíművel együtt állította ki Budapestén, a Múcsarnokban. Új törekvéseinek szentesítését láthatva 1892-ben, amidőn a müncheni kiállításon második aranyéremmel tüntették ki, két évvel utóbb pedig azzal a mention honorable-lal, amelyet a párizsi Salonban kapott. Ekkor állította ki Budapestén „Intérieur” és „A látogatás” című képeket, mely utóbbi a chicagói múzeumba került. Hirneve e művekkel meg volt alapítva és sikerein felbuzdulva munkálkodott tovább stílusának egyre festőibbé való képzésén. Sorra keletkezett a „Dachau parasztlányok” (1895), a „Fiatal pár” (1896), a „Dachau” és „Nyári nap” (1899). Ezekkel s hasonló művekkel mutatkozott be 1904 telén gyűjteményes kiállításban a Nemzeti Szalonban. Ez a bemutató íthón is becsült, széleskörben hírneves művészé avatta. Két évre rá, 1906-ban ez az elismerés konkrét alakot is öltött: „Rózsaszínruhás hölgy” című képre állami aranyérmeket kapott, a művet pedig megvették a királyi várapalotaszámára. 1910-ben „Festők a szabadban” című képet megvette a Lípótvárosi Casino. Ugyanebben az esztendőben kiváló sikert aratott Münchenben: a Sezession nemzetközi kiállításán, ahol *Uhdé* és *Stuck* gyűjteményeivel kellett felvennie a versenyt, két képpel szerepelt: egy képmással és egy „Ősz” című finom figurális festménnyel, amelyet a bajor állam vásárolt meg s ma a Neue Staatsgalerieben látható. A mi Szépművészeti Múzeumunknak is van néhány *Strobentz*-képe, közülük a „Chigoggiai lányok” (1905), az „Asztalnál” (1892), a „Merengés” címűek az Új Magyar Képtárban vannak kiállítva.

Művész pályája végig Münchenhez fűződik. Ott ragadta el a halál, hosszú betegeskedés után, június 5-én. S ott is helyezték örök pihenőre.

RÉGNER PÁL. Kiállításokon nagyritkán szereplő festő volt *Régner* Pál, aki februárban halt meg szülővárosában, Pápán. *Régner* 1876-ban született, ott járta a gimnázium négy osztályát, utána Budapestén a felső ipariskolát, ahol rajz- és festészeti szakos volt. Egy ideig Bécsben is tartózkodott s ott magánúton szerzett művészeti ismereteket. Állandóan Pápán élt, sokat dolgozott a környékbeli templomok számára. 1928 januárjában résztvevett a Nemzeti Szalon kiállításán is három esendőletképpel, tudunkkal ez volt az egyetlen eset az utóbbi években, amidőn Budapestén is szerepelt.